

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010265
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6721010265.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. v trestnej veci obžalovaného A. A. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 12.02.2026, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/69/2021 zo dňa 16.06.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. A. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/69/2021 zo dňa 16.06.2025 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 12.09.2020 v čase medzi 09.00 h a 11.00 h pred bránou rodinného domu č. XXX v obci B., C. D., mykal bránou, dožadoval sa stretnutia s manželkou E. A., nar. XX.XX.XXXX, vyložil si na strechu púzdru od zbrane a kričal na v dome sa nachádzajúcich E. A. a jej rodičov B. F., nar. XX.XX.XXXX a G. F., nar. XX.XX.XXXX, že manželku zabije, že ich tam všetkých vystrelia ako zajace, pričom u E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, H. E. I., B. F., nar. XX.XX.XXXX a G. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom B. XXX vzbudil obavu o ich život a zdravie, v dôsledku čoho E. A. privolala políciu.

Okresný súd za toto konanie u obžalovaného podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko mal za to, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/37/2022 zo dňa 24.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/37/2023 zo dňa 01.06.2023 je dostatočným trestnom.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení obžalovaný podal odvolanie proti výrokom o vine a treste. Z písomných dôvodov odvolania obsiahnutého na 25-ich stranách textu vyplynulo, že obžalovaný napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu nepovažuje za správne a zákonné. Podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne, nedostatočne a nezákonne vyhodnotil dôkazy pri rozhodovaní o vine a pri ukladaní trestu.

V tejto súvislosti v prvej časti odvolania obžalovaný citoval časť obsahu uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/10/2024 zo dňa 18.09.2024, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/69/2021 v celom rozsahu a vec bola vrátená tomuto súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa obžalovaného nemal Krajský súd v Banskej Bystrici na základe týchto zistení vec vrátiť tomu istému sudcovi. Mal začať konanie voči tomuto sudcovi a okamžite zrušiť postavenie tohto sudcu, v tomto prípade pre ohýbanie práva a zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Sudca neodstránil pochybenia a znovu ho nezákonne odsúdil.

Ďalej podstatou odvolania bol poukaz na krivé obvinenia zo strany E. A., B. F. a G. F., ktorí s OČTK a Okresným súdom Zvolen nezákonne zosnovali a manipulovali toto trestné konanie, aby mohli uniesť jeho vtedy 16 mesačné maloleté dieťa...

Motívom páchania trestného činu sudcu G. J. I. v ohýbaní práva pri rozhodovaní v konaní sp. zn. 3T/69/2021 bola ochrana únoscov a OČTK, ktorí páchali tieto skutky. Poškodzovanie maloletého B. pokračovalo aj po únose dňa 10.09.2020, a to drogovanie diazepamom, aj keď dieťa bolo momentálne zdravé, len v ich opatere plakalo a zverovaním dieťaťa zjavným sexuálnym predátorom, ktorých Okresný súd Zvolen a OČTK kryli nezákonnou manipuláciou jeho trestného oznámenia.

Ďalej obžalovaný napádal rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn.13P/115/2020-1015 zo dňa 23.03.2022 o zverení jeho syna B. A. do opatery matky, ktoré súd vykonal bez toho, aby detailne zisťoval, do akého prostredia bude syn zverený.

Obžalovaný je toho názoru, že počas celého konania sa nepreukázal ani jeden priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo skutku kladeného mu za vinu. V tomto smere urobil výklad a hodnotenie postupu OČTK a súdu.

Z vyššie uvedeného obžalovaný obvinil sudcu Okresného súdu Zvolen G. J. I., že sa dopustil ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona a vysvetlil súdu, čo je trestný čin ohýbania práva.

Menovaného sudcu obžalovaný tiež obviňuje zo spáchania trestného činu založenia, zosnovania a členstva v zločineckej skupine podľa § 129 Trestného zákona, pričom vymenoval členov tejto zločineckej skupiny a ich funkcie.

Opakovane konštatoval, že sústavne dochádza k mareniu súdneho rozhodnutia na stretávanie sa s jeho dieťaťom, že je krivo obvinený z prečinu zanedbania povinnej výživy, čo sa nestalo.

Ďalej obžalovaný uviedol, že Okresný súd Zvolen, vybraní sudcovia, OČTK a predsedníčka Okresného súdu Zvolen sú podľa jeho dôkazov a skúseností zločinecká organizovaná skupina so znakmi Gestapa. Opakovane uvádzal, že sa jeho trestné konanie manipuluje, ohýba sa právo a JUDr. Martin Kollár v tejto súvislosti musí byť okamžite zbavený sudcovského postavenia a postavený pred spravodlivý nezaujatý súd.

Ďalej v prípade, ak nebude rozsudok sp. zn.3T/69/2021 zrušený v celom rozsahu a obžalovaný nebude oslobodený spod obžaloby, využije všetky právne a zákonné prostriedky vrátane čl. 32 Ústavy SR na nápravu tohto svojvoľného, zákerného, odporného a úmyselného mučenia občanov Slovenskej republiky súdnou mocou. Nikomu sa nevyhráža. Pravdu nezmení žiadny skorumpovaný rozsudok. DEUS MECUM NIHL TIMEO.

Ďalej opísal stručnú genézu celého prípadu na siedmich stranách odvolania (viď str. 11-17 odvolania).

V ďalšej časti odvolania obžalovaný na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/10/2024 zo dňa 18.09.2024 jeho subjektívnym výkladom hodnotil opätovne prácu sudcu Okresného súdu Zvolen. So všeobecným záverom, že sudca I. nedodržuje zákony, je zaujatý, protiústavný, a to obzvlášť závažným spôsobom, ktorý pripomína postupy Gestapa vo fašistickom Nemecku. Okresný súd ho opakovane odsúdil za skutok, ktorý sa nestal.

V závere odvolania sa obžalovaný venoval pochybeniu Krajského súdu v Banskej Bystrici v uznesení 2To/10/2024 zo dňa 18.09.2024 tým, že vrátil vec Okresnému súdu Zvolen tomu istému zaujatému a nespravodlivému sudcovi. Krajský súd mal nielen zrušiť napadnutý rozsudok a sám rozhodnúť rozsudkom vo veci samej a spod obžaloby ho oslobodiť v celom rozsahu. To sa nestalo a jeho relevantná námietka zaujatosti voči sudcovi Okresného súdu Zvolen JUDr. Martinovi Kollárovi bola odmietnutá.

Ďalej opakovane celým odvolaním obžalovaný používal invetívny voči sudcovi G. J. I., ako aj voči OČTK, sudcom, prokurátorovi, súdnemu znalcovi, v podstate všetci si podľa obžalovaného svoju prácu nekonajú riadne. Svedčí o tom aj tvrdenie obžalovaného, že na základe dôkazov z Okresného súdu Zvolen, OČTK Zvolen a Banská Bystrica a ich všetkých zamestnancov má dôvodnú obavu o život jeho synčeka, svoj život a život celej jeho rodiny. Po tomto odvolaní budú chcieť silové zložky, OČTK, aj sudcovia ich likvidáciu. Preto okamžite požiadal o ochranu pre celú jeho rodinu. Nechce čakať, kým sa ich niekto z týchto ľudí pokúsi odstrániť atď. - také prípady sú predsa známe.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný má za to, že v konaní nebola naplnená objektívna a subjektívna stránka prečinu, nie je proti nemu žiadny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania.

Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil v celom rozsahu a vyhlásil ho za nevinného.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. A. sa na verejné zasadnutie nedostavil, mal riadne vykázané doručenie zo dňa 13.01.2026, písomne sa však ospravedlnil z neprítomnosti na verejnom zasadnutí, a to z dôvodu obavy

o svoj život zo strany zamestnancov krajského súdu, v tejto veci už požiadal Generálnu prokuratúru SR o svoju ochranu. Súčasne dal súhlas, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti pri dodržaní zákonných postupov a pri nezaújatom senáte.

Z uvedeného dôvodu krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže na to boli splnené zákonné podmienky. Verejného zasadnutia sa rovnako nezúčastnili poškodení E. A., B. F. a G. F..

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. A. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, vrátane nariadeného doplnenia dokazovania Krajským súdom v Banskej Bystrici, aby bolo možné objasniť skutkový stav v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku a na rozdiel od obhajoby tieto dôkazy potom správne vyhodnotil jednotlivo, aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku riadne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú. V tejto súvislosti okresný súd vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného postupoval správne, keď jeho konanie právne kvalifikoval ako prečin nebezpečné vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j), § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona, pretože obžalovaný bol usvedčovaný zo spáchania skutku najmä výpoveďou poškodeného G. F. - otca poškodenej, ktorý potvrdil, že keď na druhý deň sa obžalovaný vrátil k ich domu, najprv nevyšli von, obžalovaný si vyložil nejaké veci na auto, telefonoval tam, vykrikoval, že ich tam vystrieľa, to osobne počul. Dcéra (poškodená Veronika) volala políciu, lebo sa bála. Vyhrážky obžalovaného, že zaškrtnie poškodenú a zabije, potvrdila aj poškodená B. F. - matka poškodenej E., ktorá rovnako potvrdila, že obžalovaný mal nadávať, aby vyšla von, že ak nevyjde von, tak že ju zabije a že ich tam vystrieľa ako zajace. Dcéra mala z obžalovaného strach, preto volala na políciu. Správanie obžalovaného v uvedenom čase podrobnejšie opísala aj samotná poškodená E. A., pričom dňa 11.09.2020 sa s obžalovaným nechcela baviť, lebo vedela, že bude nátlakový. Potvrdila, že sa bežne vyjadruje spôsobom, že niekoho zabije. Správanie obžalovaného v ten deň preto neriešila. Na druhý deň (dňa 12.09.2020) sa však vrátil, vie, že mykal bránou, kopal do nej, vie, že si vyložil čierne púzdro na strechu, vykrikoval, že je kurva, že ju zabije a že ich vystrieľa ako zajace. Mala priamy výhľad pred bránu, mala otvorenú vetračku na izbe. Políciu zavolať, lebo sa obávala, že mal so sebou zbraň.

Poškodená E. A. bola vo veci opätovne vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 03.03.2025, pričom na svojich výpovediach zotrvala. Keď sa im obžalovaný vyhrážal, mala naozaj strach, že to urobí. Agresivita obžalovaného voči nej a jej rodičom naďalej pokračuje a trvá už 4 a pol roka.

V súvislosti s hodnotením výpovede poškodenej E. A. bol do konania pribratý súdny znalec J. K. L., ktorý realizoval psychologické vyšetrenie poškodenej E. A.. Svoje závery uviedol v znaleckom posudku číslo 47/2025. Znalec v tomto smere zistil, že poškodená je schopná zapamätať si prežité udalosti a reprodukovať ich s primeranou presnosťou. Nemá tendenciu k porušovaniu pravidiel, ani k používaniu klamstva, sklony ku konfabulácii nezistil.

Rovnako zistil, že u poškodenej nie sú prítomné ani znaky svedčiace pre ovplyvnenie výpovede inou osobou, ani o umelom vymodelovaní situácie. Výpovede sa držia rovnakej časovej, aj faktografickej línie, majú logický súvis. Z psychologického hľadiska všeobecná, špecifická vierohodnosť menovanej nebola významne znížená. U poškodenej sú prítomné pocity odmietania zo strany manžela, nepochopenie, nekomunikácia, kritickosť, ako aj obavy a strach z možného ublíženia. Rovnako z výpovedí poškodenej nevyplýva motivácia pomsty manželovi.

Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nemohol vyhodnotiť výpoveď poškodenej E. A. ako nevierohodnú a preto na námietky obžalovaného ohľadne jej výpovede neprihliadol a vyhodnotil ich ako účelové, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V tejto súvislosti z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané narušenie vzájomných vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou. Vzhľadom na vykonané dôkazy potom okresný súd správne upravil skutkovú vetu v napadnutom rozsudku vypustením zo skutku konanie obžalovaného zo dňa 11.09.2020, pretože nebolo preukázané, že by obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Konanie obžalovaného zo dňa 12.09.2020 potom správne právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona,

s poukazom na § 138, § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 4 Trestného zákona, pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na chránenej osobe - blízkej osobe. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil na str. 2 – 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožnil a aby sa neopakoval, na ne poukazuje.

Okresný súd nepochybil ani pri výroku o treste, keď obžalovanému podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože mal za to, že trest odňatia slobody v trvaní troch rokov podmienene, odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní dvoch rokov, uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/37/2022 zo dňa 24.01.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/37/2023 zo dňa 01.06.2023, je pre obžalovaného dostatočným trestom. Prvostupňový súd tak obžalovanému priznal dobrodenie tým, že trest uložený mu v minulosti Okresný súd Veľký Krtíš vyhodnotil ako dostatočný na prevýchovu obžalovaného a z toho dôvodu usúdil, že mu nie je potrebné v tejto veci ukladať súhrnný trest, preto od jeho uloženia upustil. Pokiaľ ide o námietky obžalovaného týkajúce sa rozhodovania prvostupňového súdu vo veci, predovšetkým tvrdenie obžalovaného „že G. J. I. sa dopustil trestného činu ohýbania práva“, pretože mu krajský súd zrušil jeho prvý vyhlásený rozsudok, k tomu je potrebné uviesť, že okresný súd má povinnosť hodnotiť vykonané dôkazy podľa svojho svedomia a vedomia samostatne. V rovnakej veci potom po podaní opravného prostriedku hodnotí dôkazy podľa svojho svedomia a vedomia samostatne aj odvolací súd. Preto nie vždy sa právne alebo skutkové závery okresného a krajského súdu stotožňujú. V takom prípade sú v trestnom konaní prípustné opravné prostriedky, aby sa prípadné chyby alebo právne a skutkové závery oboch súdov opravili a dosiahol sa v konkrétnej veci, na základe vykonaných dôkazov, v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov, výkon spravodlivosti. Tú však procesné strany môžu vnímať rozdielne.

Vo vzťahu k množstvu invektív v odvolaní obžalovaného použitých proti sudcom, prokurátorom, súdnym znalcom, vyšetrovateľom je potrebné zdôrazniť, že tieto sú uvedené v rovine verbálnej, bez uvedenia konkrétnych dôkazov (konštatovaním „že podľa mojich dôkazov a skúseností...“), čo je nepostačujúce a v podstate aj neprípustné. Navyše konajúci súd môže vo veci rozhodovať len na podklade podanej obžaloby a vo väčšine uvedených tvrdení obžalovaného nemá oprávnenie konať. Pokiaľ ide o senát Krajského súdu Banskej Bystrici, ktorý vo veci rozhodoval na verejnom zasadnutí dňa 12.02.2026, ten jednoznačne deklaroval, že so sudcom Okresného súdu Zvolen G. J. I. všetci členovia senátu nemajú bližšie kontakty, ani vzťahy, nestretávajú sa s ním osobne v pracovnom alebo v mimopracovnom čase. Pokiaľ ide o obavu obžalovaného o svoj život a život svojej rodiny, ktorú uviedol v písomných dôvodoch odvolania, k tomuto je nutné uviesť, že zo strany Krajského súdu v Banskej Bystrici sa jeho osobou nikto nezaobera a nerieši ho nad rámec pracovných povinností, súvisiacich s rozhodovaním vo veci o jeho odvolaní. Preto, keďže obžalovaného nikto z krajského súdu osobne nepozná, ani jeho rodinu, môže kludne spávať a za krajský súd je možné konštatovať, že mu napriek jeho výmyslom uvedeným v odvolaní, nikto nechce ublížiť.

Z uvedeného dôvodu sa krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného a tieto vyhodnotil ako účelové, ktoré mali obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto obmedziť na minimum.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného A. A. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.